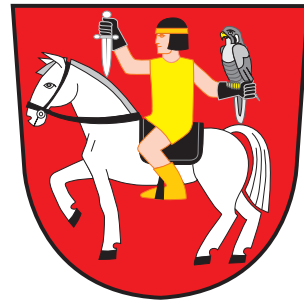

„Sokolnické slavnosti – jaro 2022“ díky vám všem

Vážené dámy, vážení pánové, milí čtenáři sokolnického zpravodaje, poslední květnový víkend se v naší obci uskutečnila celooobecní společensko-kulturní akce „Sokolnické slavnosti – jaro 2022“, která byla uspořádána ku příležitosti výročí 150 let založení základní školy v Sokolnicích, 130 let založení sboru dobrovolných hasičů v Sokolnicích a setkání sokolnických rodáků. Po dlouhé době jsme nebyli svázáni covidovými pravidly, a tak nic nemohlo zabránit tomu, abychom společně oslavili zmíněná výročí, zorganizovali společná setkání či bohatý kulturní program. Každý, kdo měl zájem, si mohl vybrat z pestré nabídky, která byla přichystána obcí společně s místními spolky či sokolnickými dobrovolníky.

Dovolte mi, abych tímto poděkoval všem, kteří se aktivně podíleli na organizaci a následně i na realizaci Sokolnických slavností – jaro 2022. Neraď bych na někoho zapomněl, proto toto poděkování není adresné, ale zaslouží si jej všichni, kdo se alespoň na malý moment zasadili o to, aby akce zdárně dopadla. Obrovské díky vám všem!!!

-Mgr. Libor Beránek, starosta-

Nejstarší spolek v obci, sbor dobrovolných hasičů, oslavil 130. výročí založení

V posledním květnovém víkendu (27.-28. 5. 2022) hasičský sbor Sokolnice oslavil 130 let od svého založení. Jedná se o nejstarší spolek v obci. Oslavy byly zahájeny v pátek Valnou hromadou a pokračovaly v sobotu ukázkami hasičské techniky, prací při požáru a ukázkami požárního sportu.

Pozvání na Valnou hromadu v pátek 27. května 2022 přijali významní hosté: Bc. Zdeňka Jandová, starostka krajského sdružení hasičů JMK; Jana Štelclová, starostka okrsku; plk. Ing. Vladimír Stehlík, ředitel územního odboru Břeclav; Mgr. Libor Beránek, starosta obce.

Před zahájením schůze jsme položili květiny u pomníku padlých za místní kapličkou.

Naši řádní členové Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska byli vyznamenáni za činnost zaměřenou na práci ve sboru, s mládeží, se širokou veřejností. Nedílnou součástí naší činnosti je zaměření na ochranu životů, zdraví a majetku před požáry, jejich následky a před jinými nehodami. Při plnění poslání nasazují členové vlastní zdraví i život, obětují mnoho ze svého soukromí ve prospěch všech. Výrazem ocenění může být udělení vyznamenání.

Vyznamenání se uděluje postupně od základních po nejvýznamnější. Naši členové byli oceněni takto:

1. **Čestné uznání** – se uděluje za aktivní činnost
 - Sboru dobrovolných hasičů
 - **OSH Brno-venkov** – bylo oceněno šest členů sboru
 - **KSH – Krajské sdružení hasičů** – bylo oceněno šest členů sboru
 - **SH ČMS – Sdružení hasičů** – byli oceněni čtyři členové sboru

2. Medaile

- **Za příkladnou práci** – uděluje se nejdříve po 10 letech nepřetržité aktivní práce (u členů hasičů nejdříve po dovršení věku 28 let) – **bylo oceněno pět členů sboru.**
- **Za zásluhy** – uděluje se členům, kteří se výrazně zasloužili o rozvoj dobrovolného hasičstva – **byli oceněni tři členové sboru.**
- **Medailí sv. Floriána** – uděluje se členům, kteří se výrazně zasloužili o rozvoj dobrovolného hasičstva, a to nejdříve za 5 let po udělení medaile Za zásluhy k ocenění jejich další aktivní práce ve prospěch dobrovolného hasičstva – **byla oceněna L. Krejčí a J. Krejčí.**
- **Za mimořádné zásluhy** – uděluje se členům, kteří se mimořádně zasloužili o rozvoj dobrovolného hasičstva, a to nejdříve za 5 let po udělení Medaile sv. Floriána – **byl oceněn T. Hradílek.**
- **Za věrnost** – uděluje se členům nejdříve po dovršení věku 15 let. Dále se udělují jen stužky (za 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70 a 80 let):
 - za 10 let bylo oceněno deset členů
 - za 20 let bylo oceněno pět členů
 - za 30 let byli oceněni tři členové
 - za 40 let byl oceněn J. Beneš
 - za 50 let byl oceněn M. Doležal
 - za 60 let byl oceněn F. Sekanina
 - za 70 let byl oceněn J. Fasora
- **Za zásluhy o výchovu** – uděluje se členům, kteří ve funkcích vedoucích kolektivů mládeže a dorostu nejméně 10 let dosahují příkladných výsledků anebo kteří svou dlouholetou činností zvláště přispěli k rozvoji práce s dětmi a dospělými – **byl oceněn P. Slouka.**

-Petra Lauterbachová-

Oceněný pan F. Sekanina

Oceněný pan J. Fasora

Oslavy 150 výročí založení základní školy v Sokolnicích

PROGRAM

1. Fanfára z Libuše od Bedřicha Smetany
2. Hymna České republiky
3. Přivítání a úvodní slovo pana ředitele Mgr. Tomáše Strušky
4. Projev pana senátora MUDr. Karla Zitterbarta, Ph.D.
5. Projev pana starosty obce Sokolnice Mgr. Libora Beránka
6. Hodové tance starších žáků pod vedením paní Jany Mrkvicové a paní Andrey Hrdličkové
(vystoupí: Elen Žilková + Filip Hulinský, Matěj Tábořský + Natali Donovalová, Petr Mikliš + Sofie Havelková, Matěj Michalík + Emma Mrkvicová, Ondřej Michalík + Adéla Mrkvicová, Adam Mrkvica + Adriana Šteffanová, Jakub Hrdlička + Mathilde Bardey, Miroslav Baxant + Eliška Peterková)
7. Klavírní a pěvecké vystoupení pod vedením paní Jany Staňkové a paní Kataryny Hubal
(vystoupí: Tomáš Hradílek s písní Hlava mazaná z muzikálu Bídící a s písní Nespravedlivý bůh z muzikálu Dracula, Terezie-Judita Kaválková a Anežka Čaganová se skladbou Melodie J. Vaňhala a Klára Šimková s menuetem Favorit op. 14 č. 2 od F. Bendela)
8. Recitace bývalé žákyně paní Marie Gottwaldové a přednes básně žáků 1., 2. a 3. třídy (báseň, kterou složila paní učitelka Dagmar Nečasová a žáci 5.A.)
(vystoupí: Radka Kapounová, Petr Mikliš, Karolína Kuželová, Mathilde Bardey, Karolína Jirgalová, Jakub Hrdlička)
9. Vystoupení žáků 2. třídy na flétny
(skladba Pásla ovečky s paní učitelkou Janou Hrdličkovou, klavír Sofie Havelková)
10. Vystoupení flétníček pod vedením pana Pavla Juřeníka
(vystoupí: Radim Havelka, Martin Frič, Robin Vaculín), skladby Amazing grace, Scarborough fair, Pochod z Prodané nevěsty, Óda na radost)
11. Historické tance v podání žáků 7. třídy, vedenými paní učitelkou Simonou Mifkovou
(vystoupí: Monika Sehnalová, Emma Slámová, Kateřina Raidová, Veronika Vlachová, Natálie Jará, Nikola Bébarová, Jiří Minařík, Jan Šikora)
12. Pěvecké vystoupení žáků 3. třídy doprovázené panem Filipem Debešem
(zazní písně Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře Svátek zvířat, Datel, Chráním tě, země má)
13. Projev bývalé paní ředitelky Mgr. Zity Butalové
14. Houslové vystoupení pod vedením paní Markéty Bílkové
(vystoupí Veronika Vlachová, Veronika Jará, Šárka Stružková, Jan Furík, Lukáš Jurečka, Vojtěch Kyselka, skladba Canon in D)
15. Ukázka z divadelního představení žáků 9. třídy
(Pozvánka na divadelní představení Tajemství staré bambitky, režie: paní učitelka Jana Hrdličková)

Čím byl zajímavý rok 1872

Vážení hosté, milí žáci bývalí i současní, vítám vás na dnešním slavnostním shromáždění ku příležitosti 150 let od založení školy v Sokolnicích.

Ještě před státní hymnou jsme mohli slyšet jednu z nejznámějších fanfár – a sice tu z opery Libuše od Bedřicha Smetany. V současnosti se používá spíše při jiných příležitostech, ale pro dnešek byla vybrána záměrně. Opera včetně fanfáry byla dokončena v roce 1872.

Ostatně toho roku se událo mnoho zajímavostí:

- byla otevřena železniční trať Olomouc–Krnov a Krnov–Opava,
- cestovatel Emil Holub se vydal na svoji první expedici,
- v New Yorku založili metropolitní muzeum,
- v USA založili yellowstonský park, což byl první národní park na světě,
- narodil se světoznámý architekt Josip Plečnik anebo cestovatel a objevitel jižního pólu Roald Amundsen.

V tomto roce se udála ještě jedna – a co si budeme po-
vídat – pro nás mnohem důležitější událost. Po dlouhých

letech dohadů a rozhodování byla založena samostatná škola v Sokolnicích.

Původně jednotřídní a potom dvoutřídní škola působila v objektu, kde nyní vykonává svou činnost komunitní centrum Lípa, kam se dnes také můžete podívat. A v roce 1891 byla otevřena nová školní budova, která svému účelu slouží dodnes.

Za 150 let zažila sokolnická škola několik veselých i smutných etap, které určovaly, jak a koho vzdělávat:

C. a k. Rakousko, předválečná Československá republika, válečný protektorát nebo socialismus s nelidskou, lidskou nebo normalizační tvář.

Období posledních 30 let naší školy, myslím si, ale velice přeje. Stačí si uvědomit, že školní budova z konce 19. století sloužila ve víceméně nezměněném stavu sto let až do roku 1990 a potom to začalo: rekonstrukce a přístavba otevřená roku 1993, přístavba v roce 2013 a nyní se schyluje k přístavbě další.

Školu jako takovou ale nedělají stavby. Školu dělají především lidé.

Ať už je to ředitel školy Emil Šindelka, který byl za svoji pozdější odbojovou činnost popraven nacisty, ať jsou to učitelky, které byly nuceny psát posudky na žáky, ale dělaly vše pro to, aby každému pomohly

dostat se na vysněnou střední školu, ať jsou to asistentky pedagogů, které neúnavně vymýšlejí nové způsoby, jak podpořit své svěřence překonávat limity, ať jsou to třídní učitelé, kteří často opouští rodiny, a jedou se svými žáky na výlet, lyžařský výcvik či školu v přírodě, rodiče, kteří pomáhají s přípravou školních akcí nebo učitelky, které ještě pár týdnů před smrtí vyučují svoji třídu.

A samozřejmě žáci, kteří nás dokážou rok co rok překvapovat a pro které to vše děláme.

Děkuji vám všem. Děkuji, že jste přišli s námi sdílet radost při příležitosti tohoto jubilea.

Jsem rád, že je tu s námi paní Ivana Sládková, vnučka zmiňovaného Emila Šindelky, pan starosta Ivan Churavý i současný pan starosta Libor Beránek.

Rád vidím naše bývalé kolegyně, které naší škole zasvětily většinu svého profesního života, a děkuji také paní ředitelce Zitě Butalové, která se aktivně zapojila nejen do přípravy výstav, které budou k vidění hned po skončení tohoto programu.

V neposlední řadě vítám také pana senátora Karla Zitterbarta, který přijal naše pozvání, a nakonec děkuji vám všem za pozornost.

-Tomáš Struška, ředitel Základní školy Sokolnice-

Významné události (nejen) roku 2022 v Sokolnicích

Naše vesnice byla v minulosti dějištěm řady různých kulturně-společenských akcí, které vždy na všech zúčastněných zanechávaly krásné a nezapomenutelné zážitky. K významným událostem letošního roku, ale i posledních let patří Sokolnické slavnosti, které se konaly u příležitosti výročí 150 let založení základní školy v Sokolnicích, 130 let založení sboru dobrovolných hasičů v Sokolnicích a setkání sokolnických rodáků.

Již od začátku letošního roku se obecní úřad a všichni ostatní organizátoři připravovali na tyto velké oslavy. Pod záštitou obecního úřadu se řada dobrovolníků zapojila do nelehkého úkolu – zajistit hladký průběh oslav.

Samotné slavnosti začaly již v pátek 27. 5. 2022 v 18.00 Valnou hromadou Sboru dobrovolných hasičů Sokolnice za účasti starosty obce Mgr. Libora Beránka.

V sobotu 28. 5. byly k vidění od 10.00 v areálu Předky ukázky hasičské techniky a činnosti SDH. Program byl velmi zajímavý a upoutal pozornost nejen dospělých, ale zejména také dětí.

V sále sokolovny proběhlo v sobotu od 10 hodin slavnostní zahájení oslav 150. výročí založení ZŠ v Sokolnicích a setkání rodáků. V zaplněném sále se zahájení zúčastnili mimo jiné i současní a bývalí členové pedagogického sboru školy, její žáci a hosté. Valná většina přítomných si jistě vzpomněla na svá školní léta. Program zahájil ředitel školy Mgr. Tomáš Struška. Z hostů vystoupila bývalá ředitelka paní Mgr. Zita Butalová nebo senátor MUDr. Karel Zitterbart. V kulturním programu vystoupili žáci místní školy, jejichž vystoupení sklídilo vždy

velký potlesk. Starosta obce poděkoval všem účinkujícím a také všem organizátorům těchto oslav. Venku před sokolovnou byla k vidění historická zemědělská technika a historická vozidla.

Po programu v sokolovně jsme měli možnost navštívit zajímavou a svým způsobem ojedinělou výstavu, která nám přiblížila historii naší obce i její současný život. V jednotlivých učebnách se prezentovaly spolky, působící v naší obci, a část byla také věnována historii obce a tomu, jak žili naši předkové v dávné či nedávné době. Za všechny musím uvést např. velmi zajímavou expozici věnovanou včelařství, prezentaci TJ Sokol Sokolnice, ukázky lidových krojů nebo výstavu obrazů sokolnického rodáka, malíře Josefa Umláška. Výstava v prostorách školy byla velmi zajímavá a dle mého názoru velice povedená. Výstavu jsme měli možnost zhlédnout i v neděli.

Na bývalém zdravotním středisku sídlí komunitní centrum Lípa. Zde se mohli návštěvníci seznámit s jeho prací. Činnost centra je zaměřena zejména na rodinu a předškolní děti. Právě děti měly možnost se během Sokolnických slavností věnovat různým aktivitám a hrám. Na sokolském hřišti byl pro ně připraven skákací hrad, mohly se projít společně s rodiči po Sokolnicích atd.

Oslavy v sobotu pokračovaly na nádvoří za S-pasáží až do pozdních večerních hodin. Zde bylo pro návštěvníky připraveno občerstvení a bohatý kulturní program za účasti Českého rozhlasu Brno. V programu vystoupily děti sokolnické MŠ, sokolnická cimbálová muzika Mlýnica, sokolnické Píšťalky, sokolnické Housličky, sokolnickí

Zpěváčci a soubory Újezdská Rozmarýna, Zatčanští Mužáci a Mužáci z Dambořic. Všichni přítomní se velice dobře bavili.

Nezbývá než poděkovat všem organizátorům této mimořádné akce, která prezentovala život obyvatel naší obce a která ukázala nám všem, ale i rodákům, kteří se na toto setkání jistě těšili. Naše obec žije a že je pro nás domovem, kam se vždy rádi vracíme.

-Jan Černý-

Byla jsem při tom

Během svého působení ve škole v Sokolnicích – ať v roli řádkyně, učitelky či ředitelky – jsem během 48 let zažila patero střídání portrétů prezidentů na stěnách (současný prezident je šestý), čtyři předchozí a jednoho následujícího ředitele školy.

Seděla jsem v krásné dřevěné lavici se sklopným sedátkem. Zažila jsem instalaci ústředního topení, které vystřídalo velká litinová kamna, kam paní Hanková sypala uhlí i během výuky. Aktivně jsem se spolu s učiteli, spolužáky, rodiči, prarodiči i dalšími přáteli školy zúčastnila bu-

dování nové překrásné zahrady a na tu dobu pěkného školního hřiště, což byly krásné dárky ke stému výročí školy v Sokolnicích.

Se základní devítiletou školou jsem se jako řádkyně loučila v tomtéž roce, abych se coby učitelské embryo vrátila do téže školy v roce sto desátého výročí. Byla to velmi zajímavá zkušenost – z více či méně přísných učitelek se staly milé kolegyně ochotné vždy pomoci, za což jim nepřestávám být vděčná.

Školní budova v té době byla v neradostném stavu – v prvním poschodí se přestalo učit, protože hrozilo zřícení stropů, mnozí jistě pamatujete třídu s lesem trámů. Učili jsme ve dvou dalších budovách – v sousedním domě, námi nazývaném Staré bělidlo, a v bývalém statku č. 48, v jeho obytných i hospodářských budovách. Když se krátce po Listopadu přidaly další budovy vhodné i méně vhodné pro výuku (nová mateřská škola, bývalá prodejna na Sedláčkovém, obecní úřad), nebyli jsme úplně nepřipravení, ale hlavně – rýsovala se krásná budoucnost, protože konečně nastala rekonstrukce a také přístavba dalšího poschodí budovy školy.

Do Růženky – tak jsme nyní školu nazývali pro její růžovou fasádu –

jsme se vrátili v roce 1993, kdy se slavilo 120. výročí založení školy v Sokolnicích.

Jenže zanedlouho se ukázalo, že i tyto prostory budou pro nás brzy malé. A tak jsem byla také u toho, když se uskutečnila další přístavba do podoby, jak ji známe dnes. 1. září 2013 byla nová budova slavnostně otevřená. Možná jste si spočítali, že to bylo skoro jako dárek ke 140. výročí.

Dnes slavíme 150 let od založení školy v Sokolnicích. Už teď je jasné, že i když k tomuto datu žádná další přístavba není, bude v nejbližší době zase potřebná.

Milá školo, přeju ti k tvému jubileu ještě nejméně jednou tolik let, přeju ti, abys ve svých zdech stále vítala nadšené učitele, kteří vědí, proč chtějí učit, a žáky, kteří vědí, proč se chtějí učit.

-Zita Butalová-

Chválím Tě, Země má

150. výročí založení školy je velká událost a zorganizovat jeho oslavu je nelehký úkol. Předchází tomu týdny a možná měsíce plánování, vyjednávání a nácviků. Umím si živě představit, že součástí příprav je i snaha se z toho všeho zmatku a práce navíc nezbláznit. Ale stálo to za to. Nejvíce se mi líbil kulturní program v sobotu dopoledne a výstava v budově školy.

Co jsem ocenila jako rodič našeho syna Huga Fojtů, který dostal příležitost spolu s Karolínou Charalambidu komentovat kulturní část oslav a provést diváky pásmem vystoupení současných i bývalých žáků naší základní školy? Přípravě rozhodně všichni věnovali maximum a brali ji fakt vážně.

Co jsem ocenila jako divák a návštěvník této akce? U vstupu jsem dostala krásnou gerberu a nebylo potřeba říkat: „Jste rádi, že jste se přišla podívat, a děkujeme, že jste si na naše vystoupení udělala čas.“ Milé gesto.

Řečnilo se přiměřeně a celá akce se nesla v uvolněném duchu a pohodě.

Můj upřímný obdiv mají všichni, kteří vystoupili na jevišti. Z pohledu diváka to vypadá jednoduše, ale už jste

na tom jevišti před plným sálem někdy stáli vy osobně? Chce to velkou odvahu!

Líbila se mi úplně všechna vystoupení. Ta téměř profesionální i ta zcela amatérská. A největším zážitkem pro mě osobně bylo naprosté ticho při sborově zpívané písničce Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře s názvem Chválím Tě, Země má. Přes jednoduchost melodie i textu ve spoustě z nás tahle písnička evokuje silné pocity a v souvislosti se vším, co se v současné době kolem nás děje, nese důležité poselství a tak trochu vyjadřuje vděk všech rozumných lidí za život v klidu a míru, který bereme jako samozřejmost, ale ono to tak vůbec není.

Dovolte mi, abych závěrem poděkovala všem, kteří se podíleli na přípravě náročného programu. Každý, kdo vystoupil, kdo pomáhal s aparaturou a kulisami, kdo donesl nebo zapůjčil na výstavu dobové artefakty nebo chystal občerstvení. Každý má svůj podíl na tom, že se to podařilo. Speciální poděkování ovšem z mého pohledu patří především třem osobám, které jako pilíře celou akci držely v té správné rovnováze od začátku až do samotného konce – paní učitelce Bednárové, paní učitelce Finkové a paní učitelce Sedlářové.

-MFoj-

Výstavy u příležitosti výročí školy

Poslední květnový víkend se nesl ve znamení významného jubilea a naše škola byla od sobotního dopoledne v obležení návštěvníků z blízka i z daleka, jelikož nabízela k zhlédnutí nejen poklady „z půdy“, ale také výtvarné současně techniky a moderní učební pomůcky, dále pak pro pamětníky známé tváře zveřejněné na starých školních fotografiích.

A bylo toho opravdu hodně, na čem se mohly oči příchozích popást, protože do realizace výstav se zapojili nejen zaměstnanci školy, ale také hasiči, TJ Sokol, MŠ a SŠEE, domov pro seniory, včelaři, p. Mířková, p. Kratochvílová, Kučerovi, Vinklerovi... Naše bývalá paní ředitelka Zita Butalová našpendlila s pomocí několika žákyň desítky a desítky třídních fotografií, na kterých se mohly poznat celé generace absolventů ZŠ Sokolnice. Díky školní kronice mohli dříve narození návštěvníci oprášit minulost a vzpomínat na léta strávená ve školních škamnách. Na své si přišli milovníci umění nejen na výstavě obrazů sokolnického rodáka Josefa Umláčka, ale také při pohledu na umně vyšíváné či háčkové šátky a další kusy oděvů, kterými se zdobily ženy (muži

koneckonců také) před desítkami let. Neméně atraktivní byla místnost věnovaná drobným, leč pracovitým a užitečným tvorečkům – včelkám – s ochutnávkou medu a poutavým povídáním pana Hůrky. Ochutnávat z nabídky slaného i sladkého se dalo také ve školní kuchyňce, kde se znavení hosté mohli občerstvit a posílnění chlebíčkem se vydat na exkurzi do dalšího patra. Žáci naší školy měli příležitost se pochlubit řadou projektů, kterým poslední týdny i měsíce věnovali pořádný kus práce, během níž si

jistě osvojili spousty nových informací. Určitě by se takto dalo pokračovat, jenže je třeba dát prostor i jiným.

Nakonec bych chtěla poděkovat všem – malým i velkým, kteří neváhali naši školu navštívit, protože účast byla opravdu hojná, a také všem, kteří se do organizace výstav zapojili a dokázali tak, byť jen na určitou dobu, naši oslavenkyni zvelebit a všem příchozím takto zpříjemnit poslední květnový víkend.

-Monika Bohdálková-

Škola – bezpečné prostředí

V letošním školní roce slavila naše škola velké kulatiny. 28. května v 10 hodin zahájil oslavu 150. výročí založení naší školy pan ředitel Tomáš Struška. Na jeho proslov o historii budovy školy a o plánech přístavby, o práci pedagogů současných i minulých a o uplynulých letech navázal slovem o bezpečném prostředí ve škole pan senátor Karel Zitterbart a nakonec práci učitelů, družinářek i asistentů krátce zhodnotil pan starosta obce Sokolnice Libor Beránek. Po proslovech už přišla řada na vystoupení našich dětí a žáků. Celou akcí prováděla dvojice Karolína Charalambidu a Hugo Fojtů. Musíme podotknout, že se v roli moderátorů osvědčili a určitě to nebyla jejich poslední akce. Program byl opravdu různorodý. Tancovalo se, recitovalo, hrálo i zpívalo. Všichni vystupující předvedli excelentní výkony. Poprvé před diváky zatančili mladší Sokolničtí stárci v krojích hodovou besedu

a žáci sedmé třídy v dobových kostýmech předvedli historický tanec. Taneční vystoupení vystřídal mladí umělci, naši současní i budoucí žáci, ve hře na klavír, housle či flétničky. V recitaci bývalé žákyni Marii Gottwaldové úspěšně konkurovali žáčci prvního stupně. Nechyběla ani pěvecká vystoupení, ať už to byl sborový zpěv malých třetáků nebo muzikálové vystoupení našeho devátáka Tomáše Hradílk. Naše bývalá paní ředitelka Zita Butalová zavzpomínala na dlouholeté působení na sokolnické škole, na sebe jako žákyni, jako paní učitelku a na roli paní ředitelky, a také na všechna možná výročí. Na závěr byli všichni přítomní pozváni na premiéru divadelního představení Tajemství staré bambitky, které pilně nacvičují žáci deváté třídy. Všichni vystupující byli odměněni zaslouženým a bouřlivým potleskem. Naši škole přejeme do dalších let hodně talentovaných dětí, ať si můžeme další výročí užít ve stejně příjemné atmosféře.

-Jakub Šustr-

Zavzpomínání na bývalé kolegy a současné dění v SŠEE Sokolnice

U příležitosti oslav 150. výročí ZŠ Sokolnice měla i naše škola možnost vydat se do historie, doplnit chybějící informace a znalosti od pamětníků, probrat se starými fotografiemi a sestavit si vlastní fotografickou prezentaci jak o historii a vzniku areálu školy, tak o vývoji vyučovacích oborů. Nejhezčí však bylo, po letech zavzpomínat na bývalé kolegy, ale i na zážitky s těmi, kteří na škole stále působí.

Velmi zajímavé a pro budoucí náborové akce užitečné, je porovnání toho, jak škola vypadala před lety a jak moc se změnilo vybavení – hlavně odborných dílen, které se v současnosti pyšní nejmodernějšími laboratořemi a pomůckami.

Proto základní škole v Sokolnicích velmi děkujeme, že nás oslovila a umožnila i naší střední škole se těchto krásných oslav zúčastnit.
-Petra Spáčilová-

Obrazová galerie, retro koutek, kuchyně našich prababiček a šikovné ručičky

Dvacátého sedmého května začalo před sokolnickou školou a ve škole velké hemžení. Stalo se tak proto, aby se škola mohla o víkendu proměnit ve velkou výstavní galerii u příležitosti 150 let založení školy a 130 let založení místního hasičského sboru. Přizemí jsme měli na starost my – Honza, Michal, Hanka, Dana, Hanka, Zuzka a Olga.

Učebna první třídy se díky zapůjčeným obrazům ze soukromých sbírek rodiny Umláskovy, paní Rábové a Obecního úřadu Sokolnice stala opravdovou galerií. Sokolnický rodák, malíř a pedagog Josef Umlášek (1906–1986) mimo jiné namaloval mnoho obrazů, kde jsou zachycena zákoutí a okolí Sokolnic, která jsme si právě díky této výstavě mohli prohlédnout.

Třída, v níž se během roku učí 4.A, se stala retro koutkem 70. a 80. let. Nechyběly dětské hry, hračky, sportovní vybavení, dobová elektronika a také pár kousků z „doby plastové“. Díky zachovalým filmovým záběrům Sokolnic z roku 1976 a 1980, které se v této třídě promítaly, si návštěvníci připomněli místní cukrovar a také třeba ulici Kaštanovou ještě s krásnými vzrostlými kaštany. Největší úspěch měl film z roku 1977 z prvomájových slavností. Návštěvníci výstavy ve filmu poznali asi patnáct sokolnických občanů.

Další třídu v přízemí nám propůjčili druháci a tam jsme umístili starší předměty užívané hlavně v kuchyni, jako jsou kameninové hrnce a formy na bábovky a vánočky.

Děti si mohly vyzkoušet mletí kávy v ručním mlýnku, tak jak to dělaly jejich prababičky. V další části třídy bylo smaltované nádobí nebo části vybavení hostince U Chlupů, který byl v Sokolnicích od roku 1931 až do padesátých let, kdy byl znárodněn. Velkým lákadlem v této třídě byla část nazvaná „šikovné sokolnické ručičky“. Nejvíce předmětů do této části nám poskytl pan Jan Černý, který opravdu tvořil a stále ještě tvoří všechno možné. Ať už jsou to náročně vyřezávané loutky, obrazy vytvořené pomocí techniky intarzie, podmalba na sklo, drátkované nebo vyškrabávané kraslice, řezba nebo drátkované vánoční ozdoby. Další naší zásobitelkou byla paní Jitka Čermáková, která nám zapůjčila také zajímavé kousky. Byly to různé vyšíváné ubrusy, háčkované dečky, papuče a rybičky z chemlonu, nebo krásná lampička ve tvaru víly.

Všem, kteří nám předměty na výstavu poskytli, moc děkujeme a věříme, že nám budou příště zase nápomocni.

*-Za tým organizátorů výstavy v přízemí školy
Olga Vinklerová-*

Lidové kroje v Sokolnicích

Věděli jste, že i Sokolnice mívaly vlastní kroj? Dříve ho mívala každá obec na jižní Moravě. Ovšem Sokolnice leží blízko Brna, a tak se sem zejména v první polovině 20. století dostával postupně městský styl života, a lidové tradice, typické pro jihomoravské vesnice, tím byly odsunuty do pozadí.

Na výstavě, konané během Sokolnických slavností, byla celá jedna expozice věnována lidovým krojům. Výstavu připravili Hana a Michal Kučerovi a byla věnována obnově lidových tradic v Sokolnicích, a to zejména sokolnickému kroji. S nimi a s Ing. Josefem Chudáčkem, který má také velké zásluhy na obnově a zmapování historie krojů, jsme si o tom trochu povyprávěli.

„Prvním podnětem pro uspořádání Sokolnických slavností byla naše iniciativa, aby se v Sokolnicích po dlouhém půstu, způsobeném pandemií covidu, zase něco dělo. Využili jsme příležitosti 150. výročí založení základní školy, přidali k tomu 130. výročí založení SDH a možnost setkání sokolnických rodáků. Myšlenka uspořádat Sokolnické slavnosti byla na světě.

Během prvních měsíců letošního roku jsme začali pracovat na její realizaci. Oslovili jsme obec a starostu, který se obrátil na organizace a spolky, zda mají zájem o uspořádání slavností a setkání rodáků. Zájem byl, a tak vznikla na obci pod vedením starosty skupina lidí, která začala slavnosti organizovat.

Z příspěvků organizací a spolků vznikla v budově základní školy výstava, která zaplnila všechny třídy. Její součástí byla i expozice věnovaná dobovému oblečení a krojům, které se nosily v Sokolnicích začátkem 20. století, a obnově sokolnického lidového kroje.

Zpětná vazba od diváků byla kouzelná, protože výstava byla doplněna dobovými fotografiemi a lidé na nich poznávali svoje příbuzné a předky. Pro nás to mělo velký význam, protože jsme si mohli konkretizovat, komu součástí oblečení patřily, a mnohé věci i lidi na fotkách jsme si zařadili časově i věcně. Když vešlo ve známost, že se bude výstavka oděvů konat, lidé začali sami nosit hodně věcí, všechny jsme ani nemohli vystavit. Původní myšlenka byla uspořádat výstavku nejen dobového oblečení, ale i historických předmětů v domácnosti. Sešlo se nám toho tolik, že jsme věci nakonec rozdělili do tří tematicky zaměřených výstav – oblečení, předměty, co se používaly v domácnosti a ruční práce.

Z ohlasů veřejnosti máme dobrý dojem. Budeme vás prostřednictvím zpravodaje informovat, jak naše práce na obnově sokolnického kroje pokračuje.

Oceněním naší práce by bylo, kdyby se tradice sokolnického kroje v obci ujala a rozšířila.

Výstavu se nám podařilo uspořádat díky sokolnickým spoluobčanům, kteří nám poskytli fotografie a jednotlivé kousky dobového ošacení a kteří je nosí i teď, za což jsme jim vděční.“

-Zaznamenala Jitka Čermáková-

Návštěvnost nad očekávání

Náš Spolek včelařů oslavil v roce 2019 sté výročí založení. Původně jsem chtěl zorganizovat podobnou výstavu v roce 2019, při příležitosti 100. výročí založení našeho spolku. Ale myslím, že účast našeho spolku při příležitosti 150. výročí založení školy splnila víc než výchovně-vzdělávací účel. A to oboustranně, protože na základě dotazů aspoň víme, kudy mají směřovat další články ve zpravodaji, a na co se zaměřit při dalších setkáních jak s dospělými, tak i s dospělými.

Velmi mě překvapil zájem dospěláků a i mládeže o prosklený úlek, kde jsem měl na ukázkou na dvou rámcích včely bez matky s barevně označenými trubci. Ale stačilo, aby byly den bez matky, a už si začaly dělat nový matečník pro novou matku.

Návštěvnost jak v sobotu, tak i v neděli byla do poslední chvíle nad očekávání. Dokonce nás navštívil i rodák ze Sokolnic, Ing. Robert Zavadil, který pracuje na Státním zemědělském investičním fondu v Praze a má právě na starosti celorepublikové dotační záležitosti u včelařů.

Děkuji sousedovi, včelaři Martinu Ličeníkovi, za ochotu při instalaci a účast při prezentacích po celou dobu ukázky po oba dva dny.

-Václav Hůrka-

Cesta Sokolnicemi

Přibližně 120 dětí se v rámci Sokolnických slavností vydalo na Cestu Sokolnicemi, kterou jsme pro ně společně se Sokolem a ve spolupráci s místními hasiči připravili. Cestu jsme vytvořili tak, aby odkazovala nejen na spolky zapojené do oslav, ale také na dobu historickou. Na začátku cesty u LÍPY na děti hned čekal první úkol – stejně jako v prastarých dobách se měly vydat „do školy“ bosky. V bosochodecké stezce jsme měli kromě šišek, jehličí, kamínků, písku a hlíny také zimní verzi cesty – s ledem.

Nešlo to jinak, než aby druhé stanoviště u hasičky mělo co do činění se sdružením dobrovolných hasičů. Děti prokazovaly svou sílu a zdatnost při záchraně člověka z hořícího domu. Fanda přežil, takže všichni minihasiči odvedli skvělou práci. Třetí stanoviště jsme umístili na křižovatce směrem k myslivně, a proto bylo téma úkolu myslivecké. Děti poznávaly zvířátka podle stop a mohly si zkusit namalovat otisky tlapek i do písku.

Čtvrté stanoviště bylo plně v režii hasičů. V parku Předky se děti staly nakrátko hasiči a hasily hořící dům, sestavovaly hadice, probíhaly tunelem a házely granátem na terč.

Pátý úkol byl spíše pro rodiče a prarodiče – měli si vzpomenout na nějakou historku z doby vlastní docházky do školy a povídat dětem o tom, jak to v té době chodilo. Také mohli vzpomenout na nějakou básničku nebo pís-

ničku. Na šestém stanovišti čekal na děti obrázek Josefa Lady Dětské hry na jaře, na kterém si děti mohly prohlédnout a poznávat několik druhů zábavy, jíž si krátily čas děti z první poloviny 20. století. Také jsme na místo připravili dvě dřevěné káči, aby děti zkusily, jestli je zvládnou roztočit.

U rybníka na sedmém stanovišti čekaly na malé rybáře rybky a udice. Poslední stanoviště bylo na házenkářském hřišti, děti si na něm zkusily zvednout medicinbal a udělat kotoul.

Za splnění cesty čekala na děti zlatá medaile a sladká odměna.

Den otevřených dveří v LÍPĚ

Na Sokolnické slavnosti jsme si připravili Den otevřených dveří v LÍPĚ. Mnozí z vás znají naše prostory ještě jako zdravotní středisko a byt lékaře, ale původně i v těchto prostorách sídlila kdysi dávno škola. Chtěli jsme vám nabídnout možnost si tyto prostory prohlédnout a porovnat je s tím, jak je znáte. Součástí dne otevřených dveří byla také výstava tvorby dětí v našich kroužcích. V dílně keramiky jsme ukazovali výrobky z kroužku 3D tisku, včetně tiskárny, na které zrovna vznikala váza. Ve cvičební místnosti jsme vystavili výrobky dětí z výtvarného kroužku i tvorbu paní lektorky.

Pro nejmenší děti jsme měli v době otevřených dveří připravený před LÍPOU skákací hrad. Na konci cesty Sokolnicemi jsme měli na rybníce aquazorbing a šlapací lodičky.

Reakce návštěvníků

Paní Lenka Sekaninová:

„Ahoj holky, nemůžu přestat myslet na dnešní den. Všechno bylo skvěle nachystané a zorganizované, moc nás to všechno bavilo, bylo to tak akorát dlouhý, za mě

prostě skvělý. A jako bonus usnuly holky během deseti minut.

Takže ještě jednou díky za super den a tak vůbec za všechno, co pro matky a děti v Sokolnicích děláte.“

-Tereza Šteflová-

Výstava TJ Sokol Sokolnice

I my, TJ Sokol Sokolnice, jsme se s radostí zapojili do příprav výstavy ke 150. výročí založení Základní školy Sokolnice. Několik večerů jsme třídili fotky, sestry žehlily kroje a špendlily nástěnky tak, aby bylo vše přehledně a srozumitelně uspořádáno pro všechny návštěvníky výstavy. I pro TJ Sokol Sokolnice je tento rok významný, jelikož je to přesně 100 let od odkoupení a přípisu nemovitosti v pozemkové knize naší jednotě, kterou koupila v březnu roku 1922 – hostinec č. p. 52 včetně inventáře – od hraběte Mitrovského. Předmětem kupní smlouvy byla i za-

hrada, pole a louka, kde je nyní házenkářské hřiště. Obě tato místa od té doby byla a stále jsou hojně využívána ke sportovním účelům Sokola Sokolnice i základní školy.

Během naší výstavy přicházející zavzpomínali na minulá léta, s úsměvem se zastavili u původního sportovního náčiní, potkali se po letech se spolužáky nebo na ně alespoň zavzpomínali u fotek. Ke zhlédnutí byly nejen dobové a současné fotografie z akcí Sokola, ale také kupní smlouva na pozemky, vzpomínky na nešťastnou událost na hřišti, kde při silném větru spadl strom a usmrtil dva místní obyvatele. K vidění byly i dobové sokolské kroje, výpisky ze zápisů od začátku sokolské existence a také

obraz 1. starosty Sokola – pokrokového rolníka Františka Dvořáka.

Spolu s výstavou jsme se podíleli i na programu pro děti s názvem Cesta Sokolnicemi aneb Cesta plná sportovních a zábavných úkolů zakončených na házenkář-

ském hřišti. Zde každé dítě, které splnilo úkoly, dostalo sladkou odměnu, zlatou medaili, rodiče dětem mohli opéct špekáčky a plně využit byl i skákací hrad.

Všem, kteří se na přípravě výstavy či programu pro děti podíleli, vřele děkujeme.

-Jana Mrkvicová-

Hasičské ukázky pro diváky

Po pátečním programu nás čekala velmi náročná sobota se spoustou ukázek pro diváky. Připojili jsme se k „Cestě Sokolnicemi“ s KC Lípa, která účastníky zavedla k našemu stanovišti na bývalých kasárnách (Předky).

I na našem stanovišti se děti vyřádily a mohly si něco zajímavého vyzkoušet. Dráha se skládala z ukázky zapojení běžných hasičských hadic typu D, C, B a také nasroubování sacího koše. Následovalo proběhnutí tunelem a uhašení požárního domečku. Po úspěšném uhašení po-

žáru se děti přesunuly k hodu granátem. Všechny dráhu úspěšně absolvovaly, některé s oblibou i třikrát.

Samotných hasičských ukázek práce při požáru či vyproštění bylo několik. První byla ukázka výjezdu profesionálů ze stanice Židlochovice a vyproštění zraněné osoby z havarovaného vozidla.

Další byl požár domečku a jeho uhašení za sníženého počtu družstva žen ze Sokolnic. Následně bylo ukázáno, jak se správně/nesprávně hasí požár oleje např. na pánvičce v kuchyni. Děti ukázaly své schopnosti na uhašení dalšího z hořících domečků při nasazení dvou hasičských proudů, dále ukázaly, jak vypadá jejich požární útok, ve kterém soutěží. Následujícím bodem programu bylo uhašení požáru osobního auta, které uhasili společnými silami hasiči výjezdových jednotek ze Sokolnic a Telnice.

A došlo také na ukázkou společného útoku naší jednotky ze Sokolnic s kolegy z jednotky Újezd u Brna na hořící domeček. Na závěr byla použita hasicí pěna.

Po celý víkend jsme také vystavovali dobové fotografie i s dobovou dýchací technikou v budově Základní Školy Sokolnice.

Celý program a akci hodnotíme jako SDH Sokolnice velmi kladně. Jediné, co nás nejvíce potrápilo, byla logistika celé akce, stěhování veškerého zázemí z hasičské zbrojnice na bývalá kasárna a zpět.

-Petra Lauterbachová-

Výstava zemědělské techniky před domem číslo popisné 51

▲ Ruchadlo – pluh na rozrušení, provzdušnění a převrácení půdy. Zapůjčil Drahomír Fiala.

► Selská bryčka (košina) z roku 1925. Zapůjčil Vojtěch Frýbort.

◀ Zapůjčil Kamil Sekanina. Pluhy – jednoradličný, dvojradičný, trojradičný. Ruční žebřinový vozík.

▼ Saně na svážení dřeva. Ruční brus s klikou na ostření nožů, kos, sekyr.

Truhlářská stolice tzv. dědek – rok výroby 1908 – sloužila jako svěrák při opracování dřevěných předmětů např. topor.

► Řezačka na kukuřici, kopřivy, trávu tzv. sečka – vyrobeno v továrně na stroje pro hospodářství a průmysl, mědikovárně a slévárně železa i kovů bratří Tichých v Lovčičkách.

Dřevěné vidle na seno.
Dřevěné necky na prádlo.
Dřevěný trakař.

Setkání po mnoha letech

Sokolnické slavnosti 2022 jsou dnes již minulostí. Takto na ně bude vzpomínat naše rodačka Eva Opršalová, roz. Životská. S jejím svolením zveřejňuji naši elektronickou komunikaci.

Jarmila Šustrová

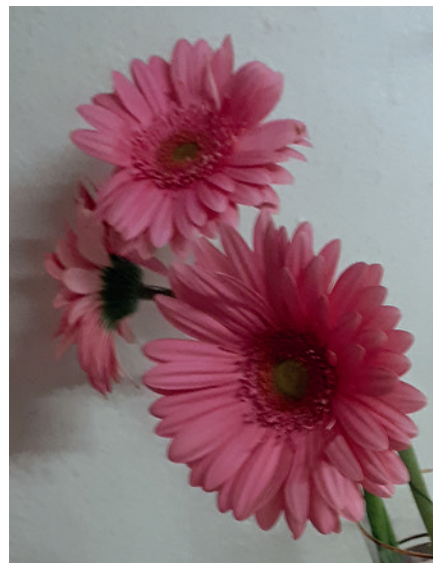
Akce se mi líbila mooooooc!!! Nejsem žádný spisovatel, abych mohla psát dlouhé úvahy do zpravodaje. Jen mohu říct – byla jsem dojatá úplně ze všeho: z gerbery, kterou jsme všechny ženy dostaly u vchodu do sokolovny, z toho, že jsem poznala paní učitelku Novotnou, a dokonce ona mne také (neviděla jsem ji 40 let), že jsem se po dlouhatánské době viděla se Zitou, Helou (sestry Sobotkovy), s Tebou, a že jste mne také poznaly.

Prošla jsem celou školou – nádhera, a dokonce mi Zita (paní Butalová, emeritní ředitelka ZŠ) zařídila puštění videa z oslav 100. výročí školy, kde jsem před 50 lety tančila s ostatními krojovanými besedu, ale do teď jsem neměla možnost žádné video ani fotky vidět. Skoro jsem to obrečela.

Využila jsem i dne otevřených dveří v Komunitním centru LÍPA a s potěšením si prohlédla všechny jejich prostory. Program v sokolovně i za S-pasáží se mi líbil velice. Sokolnice mají talentované děti! A i díky příznivému počasí se celá slavnost mooooooc vydařila.

Pokud si děláte průzkum spokojenosti, tak mě připočtěte mezi ty nadšené a dojaté rodáky, kteří na tuto slavnost budou dlouho vzpomínat.

-Eva Opršalová, roz. Životská-

Vrátili jsme se ve vzpomínkách do dětských let

K hodnocení slavností můžu napsat, že se nám to moc líbilo. Já hodnotím hlavně výstavu ve škole, hezky tematicky rozdělené, vrátili jsme se ve vzpomínkách do dětských let. A mám dobrý pocit, že jsme mohli svými příspěvky být součástí výstavy. S výstavou se pojí veselá

historka. Naše dcera přišla k babičce a hledala svoje pantofle na přezutí. Chemlonové pantofle ovšem byly – na výstavě ve škole!

Zahajovací program v sokolovně byl pěknou ukázkou dovedností školáků, učitelů a občanů, pěkný byl projev paní učitelky a bývalé ředitelky Zity Butalové. Mile nás překvapilo, že všechny ženy dostaly při příchodu kytičku. Obec obstarala kvalitní gerbery – i dnes po deseti dnech stále vypadají dobře. Z programu SDH jsme viděli jen část, hasiči nám předvedli svoje nasazení při hašení auta. Se zájmem jsme si prohlédli i vystavená hasičská auta a policejní vůz.

Rodina Žemlova přijela na Sokolnické slavnosti z Rousínova, protože paní Dana, rozená Čermáková, je rodačka a chodila zde do základní školy a školní družiny. ■

Sokolnické slavnosti 2022 z více úhlů pohledu

Sokolnické slavnosti jsem prožívala jako spoluobčanka i (docela malá) spoluautorka. Nejprve mě potěšilo, že po době covidové Sokolnice opět začínají žít společenským životem. Společná setkání občanů, nikoliv virtuální, považuji za velmi důležitá pro život v obci. Obě výročí, základní školy i SDH, k tomu byla dobrým důvodem. Jedni druhým – aktéři a diváci – mohli ukázat, čím žijí, prezentovat svoji práci minulou i vize do budoucnosti. Byl tím kulturní program, ukázky náplně práce školy, hasičů

a ostatních spolků, a výstavy, které dokumentují jejich činnost.

Těžko říci, co na mě udělalo největší dojem. Asi všechno považuji za stejně důležité. Nejnáročnější na organizaci asi byla výstava v prostorách ZŠ. To vyžadovalo velkou a intenzivní spolupráci vedení obce a školy s institucemi a spolky působícími v Sokolnicích. Kdyby se mě někdo zeptal, co chci vidět na výstavě, odpověděla bych, že by mě zajímala historie, jak to vypadalo za mých mladých

let, abych si mohla zavzpomínat, a také, co se děje aktuálně a na co se můžu těšit do budoucna.

Já sama jsem přiložila ruku k dílu na výstavce SŠEE výběrem starších fotografií dokumentujících rozvoj školy, což bylo pro mě ctí, a v expozici, kterou jsem pro sebe nazvala „Čím se lidé bavili, když nebyly počítače.“ Oceňila jsem, že se výstava neomezila jenom na výročí základního školství, ale že byla nabídnuta příležitost i ostatním. Nevím, zda ji využili všichni oslovení, ale co jsem měla možnost vidět, byla aktivní účast mateřské školy, SŠEE, domova pro seniory, TJ Sokol, včelařů, SDH, výstava obrazů pana Umláška a další. Spousta lidí strávila čas prohlížením fotografií z dřívějška, nacházeli se na fotkách ze školky, ze školy, ze Sokola, hasičů. Oceňila jsem práci, kterou si dali učitelé školy s přípravou panelů s fotografiemi školních tříd. Z počátků školy se nedochovalo moc materiálů, ale od šedesátých let byly vystaveny fotky všech tříd v každém ročníku a bylo slyšet nadšené výkřiky, když se návštěvníci našli na fotkách.

Když mě potom oslovila paní Dana Kratochvílová, zda bych doma našla a mohla na výstavu historických předmětů zapůjčit nějaké výrobky z chemlonu, zalovila jsem ve skříních a vrátila se o čtyřicet a více let

zpátky. Čím jsme se tenkrát bavili? Já, jako žena, jsem se ráda věnovala a dodnes věnuji ručním pracím. Mě a mé sestry, později i naše děti, k tomu vedla moje maminka. Jak jsem z výstavy zjistila, ručním pracím, jako je vyšívání, háčkování, drhání, ale i jiným technikám výroby užitkových i dekorálních předmětů, se v Sokolnicích věnuje daleko víc žen, než by se na první pohled zdálo. Kdybych měla vypsát, co mě všechno na výstavě okouzlo, muselo by na to asi vyjít zvláštní číslo zpravodaje. Proto mě potěšilo, když mě pořadatelky oslovily, a ráda jsem vybírala, čím potěšit oko ostatních spoluobčanů.

S vděčností vzpomínám na doby, kdy byla vychovatelkou ve školní družině paní Miroslava Mířková. Moje dcery se tam naučily spoustě výtvarných technik, a i potom se občas chodívaly podívat do družiny, protože paní Mířková pro ně neustále měla přitažlivý program, ať už v družině samotné nebo docházením do bažantnice „za panem profesorem a paní inženýrkou“.

Paní Haně Šebečkové a Daně a Olze Burkovým (za svobodna) se podařilo velmi pěkně připravit expozici historických předmětů. Byla sestavena nejen ze starých předmětů používaných v sokolnických domácnostech, ale i ze zmíněných ručních prací – vyšívání ubrusů, prostírání, nástěnek a jiných ozdob. I zde bylo často slyšet „toto ještě máme doma“. S nostalgií jsem si prohlížela staré hračky, hry, brusle a podobně, které byly součástí našeho dětství, a to z pohledu sokolnického starousedlíka – nemohu říci rodáka (jak stálo v podtitulu kulturnosti), protože nejsem křtěná Zlatým potokem, ale bydlím zde od útlého věku.

Zvlášť bych tady chtěla poděkovat manželům Kučerovým, kteří se věnují zachování a obnově lidových krojů v Sokolnicích.

Svoji samostatnou část mělo i KC Lípa a CM Mlýnica. Stihla jsem se podívat do starého zdravotního střediska, původně první školní budovy v Sokolnicích, které se nyní změnilo na komunitní centrum, a žasla jsem, kolik aktivit

KC Lípa nabízí. Milovníci folklóru a lidové hudby jistě budou spolu se mnou držet palce naší mladé cimbálové muzice Mlýnica, aby si našla svoje posluchače a dlouhá léta přispívala ke kulturnímu vyžití občanů Sokolnic i okolních obcí.

Možná mi na výstavě chybělo něco z místní knihovny nebo z historie domova pro seniory, jejichž výstavka byla zaměřena jen na současnost.

Program Sokolnických slavností byl dost obsáhlý, všechno se nedalo stihnout. Tak to bylo jistě i finančně náročné, ale třeba nějakou tematicky zaměřenou výstavu ze života obce by možná šlo uspořádat častěji. Ve škole jsem vyslechla i pochvalná slova od mladých lidí, kteří se do Sokolnic teprve před několika lety přistěhovali, ale život v obci je zajímavý.

-Jitka Čermáková-

„Díky, dobře jsme se bavili!“

Rodina Voldřichova ze Sokolnic má malé děti. Z nabízeného programu Sokolnických slavností 2022 si vybrala Cestu Sokolnicemi, kterou pořádalo komunitní centrum Lípa.

„Velké poděkování pořadatelům za zajímavou, otázkami nabitou cestu pro děti, díky které jsme se příjemně prošli takřka po celé vsi a zhlédli nejen jeden vzácný historický vůz. Později pak napínavé a poutavé povídání o válce, vystřídané veselým vystoupením dětí z naší školky. Cimbálka, opékání špekáčků a další atrakce, včetně skvělého občerstvení – to vše za hojné účasti spokojených obličejů pak ukončilo velmi pěkný, slunečný den v našich hezkých Sokolnicích. „Díky, dobře jsme se bavili!“

-Jan Voldřich s rodinou-

Děkuji pořadatelům za pozvání

Ač už nebydlím v Sokolnicích, stále sleduji Sokolnický zpravodaj, a proto jsem věděla, že se chystají Sokolnické slavnosti – setkání rodáků, 150 let od založení školy a 130 do let založení SDH. Byla jsem velmi mile překvapena, když jsem i já dostala pozvánku na tuto událost. Ráda jsem pozvánku přijala a vypravila jsem se do Sokolnic.

Další milé překvapení nás čekalo při příchodu na zahájení oslav, kdy všechny ženy obdržely květinu.

Po projevech zástupců obce a školy měli žáci připravený kulturní program. Po jeho skončení jsme se přesunuli do školy, kde byly připraveny expozice k 150. výročí školy a k 130. výročí založení SDH. Prohlédla jsem si fotografie z historie školy i ze současnosti. Součástí expozic byly i ruční práce sokolnických občanů a objevila jsem i výrobky členů naší rodiny. Při prohlídce tříd na mě dýchla historie a spousta vystavených předmětů mi připomněla dětství.

Zajímavá byla výstava zemědělské techniky před sokolovnou i prohlídka komunitního centra Lípa.

Ne všechny atrakce jsem si stihla prohlédnout, a setkala jsem se s několika svými spolužáky.

Byl to velmi příjemně strávený den a děkuji pořadatelům za pozvání.

-Milena Ševčíková
(rozená Pokorná), Tišnov-

Fotografie do přílohy poskytl

Jitka Čermáková, Filip Debeř,
Václav Hůrka (včelaři),
Pavel Kalvoda, Tereza Koláčná,
Michal Kučera,
Petra Lauterbachová (SDH),
Libor Sekanina (zemědělská
technika), Olga Vinklerová,
KC Lípa, SŠEE.